РІК 1926. Січень, Лютий, Март. Ч. І.

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТИ

Иосафат Коциловський

Божою Милостю і Благословенням св. Апостольського Престола

Епископ

Перемиський, Самбірський і Сяніцький

ВСЕЧЕСНОМУ ДУХОВЕНСТВУ І ВСІМ ВІРНИМ

Божий Мир і Архієрейське Благословення!

> Бра́тїе, блюди́тесѧ, да никто́же ва́съ бꙋ́детъ прельщаѧ фїлосо́фїею и тщетною лестїю, по преда́нїю человѣ́ческомꙋ, по стїхі́амъ мі́ра, а не по Хртѣ (Колос. 2, 8.)

На Голгофті горі стоїть хрест. На нім висить Божий Син, з Него спливає тепла свята кров спасенна і зрошує тверде, зимне підніжже камінне. Ця потрясаюча подія, це найбільше діло в історії світа, діло Божого провідіння, любви і милосердя, діло спасення людського роду нещасного, що обнимає всі часи і всі народи. І тому цей запосочений хрест святою кровю Спасителя стоїть неустанно в цілій історії людства.

Часи минаються а на долині попри хрестну гору пересувається людство. Богато, дуже богато перейшло вже людий і минулося, мов бистрі фили на широкому морю. Царі,

цісарі, королі, держави і народи цілі перейшли й минулися... а хрест Христовий стоїть на горі.

Буяли вже нераз вітри, насувалися вже нераз чорні хмари, вже нераз наставали грізні тучі й жахливі бурі і напирали на спасенне діло Божого Сина... та хрест Христовий стоїть непохитно на горі спасення.

Наспіли новійші часи. По зелізнодорожних лініях котяться скоро парові вози, по синіх воздухах пливають люди на перегони з птицями, під морськими филями витичують собі дороги, а по великанських фабриках роїться мов у розбурханому муравлищи, дим і пара бухають неустанно та розпливаються у безмежних просторах... а хрест Христовий стоїть дальше непохитно на горі.

Надійшли і найновіщі сучасні нам часи, часи гіркої злиденности, страшливих воєн, нечуваної руїни; нарід став проти народа, держава проти держави, заграли армати, затріскотіли скорострілі, трупами вкрилися поля і луги, річкою потекла кров і сльози заплаканих, а зойк і плач змагався заглушити арматній рев. Захиталися царські престоли, попадали сильні світа... та хрест Христовий стоїть непохитно на горі. Много людий, много народів перейшло вже тай ще перейде попри цей св. хрест, а ніхто з людий, ніякий нарід не перейшов попри него і не перейде без цього, щоби не станути за Христом або проти Него. Там на горі Голгофті окружала товпа Христовий хрест, одні були за Христом а другі проти Него, одні приятелі Його а другі Його вороги. Так воно є і до сьогодня, одні за Христом, другі проти Него, одні Його приятелі горнуться до св. хреста і боронять Його, другі Його вороги в своїй ненависти і злобі поборюють Його.

Та хрест Христовий стоїть дальше непохитно.

А разом з ним стоїть і св. Церков Христова, основана Ним на твердій скалі зрошеній Його св. Кровю. Вона Його обручниця нерозлучна з Ним, тому хто проти неї той і проти Христа, а хто за нею цей і за Христом. Бо цей хто любить Христа, цей мусить любити і Його св. Церкву, і тому хто ворогом св. Церкви цей є і ворогом Христа! Основана на твердім незрушимім камени Христом Господом продовжує св. католицька Церков Христове діло спасення і буде його продовжувати аж до кінця світа. І тому вона одинока є правдивою учителькою правд віри, вона

одинока має всі середники освячення, вона одинока має незрушимий авторитет Божого післанництва, вона одинока є Церквою „Бога жива, столпъ и ѹтверждєніє ѝстины“ (1. Тим. 3, 15). Св. католицька Церков є одинока цим прекрасним городом Божим „верхѹ горы стоѧ“ (Мат. 5, 14), що має силу всіх притягнути до себе, вона одинока є тим вишним Єрусалимом „ѝже ѐсть мати всѣмъ намъ“ (Гал. 4, 26).

Та як повставали і повстають представники невірства, вороги Христа, так повставали і повстають завзяті вороги проти Його св. католицької Церкви. Виступають вони особливо в нинішних часах, цілою силою, всіми засобами проти Неї і поборюють Її без пощади. Завдають Їй богато ран особливо злою протикатолицькою пресою ц. є. злими письмами, книжками та злими часописами.

Хто з вас побожні і вірні христіяни-католики цього не чує і не бачить?

Один визначний артист маляр — створив прегарний, до глибини зворушливий образ. На широко отвертому просторі сидить благородна невіста. З її ніжного лиця пробивається якась небесна лагідність і любов. Як ще добре вдивитеся в него, то побачите в його чертах також якийсь дивно глибокий сум і біль. Кількоро дітий горнеться до неї, вона їх ніжно до себе голубить, та своїм зором тужно поза себе споглядає, бо там громадка дітий від неї відбігає. А вони в низ похиляються, підносять каміння та розмахуються, щоб кинути тим камінням на цю невісту, на свою рідну матір. Недалеко стоїть дерево, а під цим деревом якась непевна хитра стать стоїть і грає на сопілці, вабить до себе діти та заохочує, щоби відважно виконували свій негідний вчинок грішний супроти своєї рідної матери.

Що означає цей дивний, зворушаючий образ?

Благородна невіста на цьому образі це св. католицька Церква. Діти, що горнуться до неї, це вірні христіяни-католики. Громадка дітий, що відбігає від своєї матери і обкидає її камінням, це віроломні грішні христіяни, що відпадають від св. католицької Церкви, через своє невірство, відступництво та грішні поступки негідні. А ця непевна хитра стать під деревом, що приграває, та заохочує до негідного діла, це нинішна, безвірна, протицерковна, ворожа Христовій науці та св. католицькій Церкві, преса. Зла преса, то злі книжки, ворожі письма та злі часописи.

Споглянього, застановімся як дуже терпить св. католицька Церков, Христова справа, діло людського спасення від ворожої злої преси.

Здається що нічо більше не підкопує в теперішних часах св. віри і моральности, авторитету св. католицької Церкви та єї одиноко правдивої науки як злі книжки та часописи. Книжка та часопис доходить всюда, від виставної палати аж до соломяної стріхи, від людини з високими школами аж до простолюдина з одноклясовою наукою. Тому і наслідки поширювання писем є великі. Добрі письма приносять неоцінений хосен, а за це злі книжки та часописи наносять відстрашаючо погубні шкоди для читачів. Всі вороги св. віри і католицької Церкви уживають до своїх погубних цілий печатаного слова. В великій скількости розсилають та розкидають його між вірних, підкопують св. віру у народа, поборюють св. Церков і єї представників св. Отця, Епископів, духовенство та підривають моральність та добрі обичаї нашого народа. — Колись наш нарід переживав важке лихоліття. Довгі літа нападали на українські землі жахливі татари. Де ступав татарин там вже не росла трава, говорив нарід про страшного ворога. Нищив, палив і гарбав цей ворог нашу рідну землю, та найстрашнійше було це, що то так нарід сумно оспівав в своїх думах, це що той тяженький ворог забирав нарід, особливо молодіж, цьвіт народу в гірку, нещасну неволю в ясир. Страшна ця неволя для народа. Забрану молодь ворог татарщив, виховував на борців — янічарів, які ставали в перших рядах і перші несли погром і руїну для своєї країни і народа ріднього.

Тепер переживає наш нарід инше лихоліття. А в цьому лихоліттю найстрашнійше це, що злі, безбожні письма противні науці св. католицької Церкви ширяться застрашаючо серед нашого народа, підкопують св. віру і мораль та забирають наших вірних в духову неволю. Як колишні янічари наносили погубу і знищення на рідній землі так і теперішні заблудші, що покидують свою віру, свою св. католицьку Церков і ідуть в неволю, у службу до ворога Христової Церкви, наносять мов другі янічари страшну моральну руїну для свого рідного народа.

Знаючи погубний вплив злих писем св. Церков оголосила заборону читання злих писем як шесту заповідь цер-

ковну: **Злих книжок не читати.** Бо страшно і небезпечно є читати злі часописи. Вони є грізною небезпекою не тільки для молодих і неучених, але і для дорослих, просвічених та учених людий. І ніхто тут не може бути певним за себе та сказати про себе, що може всьо читати, що його нічо не зіпсує. Злі письма ділають може і не замітно, але за це певно і погубно. Коли возьмемо під розвагу способи та засоби, якими воюють безбожні письма то про них можна висказатися словами св. Письма: „Стрѣла оуязвляющая языкъ ихъ: пріятелю своему глаголетъ мирная, внутрь же себѣ имѣетъ вражду“. (Єрем. 9, 8). »Язик їх смертоносна стріла, вони говорять підступно, устами своїми говорять до свого ближнього прихильно, а в серці свойому заставляють сіти«.

Цю підступну небезпеку спізнаємо і оборонимося перед нею особливо тоді як спізнаємо добре ті способи якими зла преса орудує і причини скорого ширення еї погубного впливу.

Одним з перших способів якими воюють злі письма, то сміле впоювання ложної науки, безбожних поглядів і неправди через неустанне повторювання. Повторювання має своє велике значіння. То що днесь треба єще доказувати, завтра, позавтра буде при повторюванню вже доказане. То що нині читаєте і тільки з певним недовірєм за правду це принимаєте, або впрост за неправду уважаєте, будете уважати за незбиту правду, як що кілька разів вичитаєте то само в письмах, які з розмислом ту саму неправду повторюють. Злі письма ніколи не доказують тої неправди про яку розповідають. Вони не доказують, але за це повтаряють еї: Так роблять особливо часописи. І цей власне спосіб не доказувати того про що пишеся, а тільки повтаряти те саме є знаменитим способом ловити читачів, притягати до голошеної ложної науки, і переконувати що то, про що так часто пишеся є правдою. Через безнастанне читання одного і того самого затрачує читач відпорну силу проти злого і приймає злу науку за свою. В злих письмах безнастанно пишеться неправду як на приклад: Звісно, що католицька Церков є ворогом науки і поступу, звісно, що католицька Церков нераз голосила блудві науки, звісно, що Апостольська Столиця поступає несправедливо, звісно, що яка небудь релігія є добра, звісно, що

ніхто нині не вірить в науку про пекло і т. д. Сто разів будете читали про такі недоказані твердження в таких письмах і не оглянетеся, як ця вичитувана наука станеся вашим переконанням. Бо найбільша лож при безнастаннім повторюванню знаходить всегда таких нещасних, що увірують в неї. Що воно так є знаємо це з власного досвіду. Вичитаємо в часописі наприклад про якусь подію, що мала стати ся. Вона може бути в дійсности неправдивою, або представленою в хибнім освітленню. Та як що ми про цю неправдиво представлену подію вичитуємо другий і третий раз, то легко принимаємо за правду, розповідаємо другим як своє власне переконання, а на запит других чи то по правді так справа ця маєся, відповідаємо: так так, таж часописи про це писали.

Тим способом ловляться на такі ложні письма особливо ті верстви вірних, що не мають вищого образовання і науки, що не знаються добре на письмах та способах, якими шириться зло на світі. На людську легковірність числить зла преса, що має ціль поборювати св. віру та св. католицьку Церкву. Як що завсігди і неустанно зле письмо говорить, що св. віра незгідна з наукою, що віра то забобон і пересуд, що св. католицька Церква не є Божою установою, що священики не є Христовими висланниками, що яканебудь церква є добра, що ні релігії ні Церкви людям не потрібно, бо й самого Бога нема, а є тільки вічний світ і розум людський, то треба хиба чуда, щоби ті, що читають такі письма не заразилися ними а ложна безвірна наука не увійшла їм в їх кров і кости.

В однім місточку прийшов священик до смертельно хорого з останною потіхою та приготованнєм на дорогу вічности. Та хорий усміхнувся і не приняв духовної помочи а вказав священикови на свій улюблений безвірний часопис словами: »шкода вашого заходу, отче, я маю тут свою євангелію«. Вірив більше свому часописови, як св. Церкві та священикови і вмер без розкаяння. — Поправді безвірний часопис то »смертоносна стріла«.

Другим способом поступовання злих писем та причиною скорого ширення зла є видавання скорого осуду про події і випадки, що заходять в людськім щоденнім життю, про які заподають ті письма. Часопис не вдоволяєся самим заподанням якоїсь події, але рівночасно долучує до кождої

такої події свою оцінку, свій осуд і поясненнє та заподає його як готову поживу для читачів. Ви читаєте такий часопис і не потребуєте вже напружуватися, як належить дивитися на цю справу чи подію яка зайшла, бо в часописові вичитуєте вже готове пояснення, оцінку і розвязку. І в тім власне ціла гроза для вас ізза читання безвірних, протицерковних часописів. Пожива, яку дає вам такий часопис є небезпечна для св. віри і моральности, для вашого душевного життя. А треба знати, що кождий звичайний читач ловиться на згадану поживу заподану злим письмом. Бо в життю людськім приходять тисячі ріжних справ, про які мало хто вміє сам видати вірний, правдивий осуд. Чуємо про найріжнороднійші справи: про релігійні, церковні, шкільні, господарські, народно-політичні, строго научні і т. п. Чи кождий з нас знаєся на всіх тих справах? Чи знає на приклад кождий видати справедливий осуд про такі справи як відносини Церкви до держави, непомильність св. Отця, про монаші справи, або чи знаєся кождий на ріжних способах научування в школах, або чи кождий розуміеся на ріжних спекуляціях грошевих, або хочби на веденню рільного господарства або того чи цего ремисла. Хто в стані є розумітися добре на всіх тих ріжних справах і видавати самостійно справедливий осуд чи пояснення. В богатьох таких справах не знає не один ні словечка сказати. Та письма ідуть тут зі своєю помоччю. Книжка, письмо чи часопис стараються в кождій справі відповідно до свого напряму і цілі заняти становище, видати свою оцінку та справу пояснити. Як що таке письмо є зле і безбожне то і пояснення та оцінка його будуть небезпечні або впрост шкідливі. Читаємо таке письмо чи часопис що пише про якусь справу на якій нерозуміємося, вичитуємо і всякі пояснення та міркування того письма, вони роблять на нас враження і ми легко набираємо того самого переконання, чи погляду який вичитаємо в злім письмі. Хто не бачить цего, скільки шкідливої отруї можемо присвоїти собі через читання злих писем? Тому і легко можна зрозуміти цю сумну прояву, що дуже часто навіть самі католики мають деякі ложні переконання та думають хибно про св. Церков та церковні відносини а навіть про св. віру і догматичні справи. Вони навчилися всього того і може навіть несвідомо присвоїли собі все те через читання злих

книжок і инших подібних писем. Безвірні письма безнастанно впоюють свої блудні погляди і всі що читають їх мусять вкінци стратити віру та відпасти від св. католицької Церкви.

Третим способом яким послугується злі письма та третою причиною скорого ширення зла, то підхлібство. Між нами а часописом який читаємо повстає дуже скоро сердечне відношення, певний рід приятельського довіря. Ми дістаємо всегда в своїм часі свій часопис, з него довідуємося, що діється по широкому світі, довідуємося про всякі справи як релігійно-церковві, так і політичні, господарські і всякі инші, про які раді ми знати. Нехай не прийде коли часопис на час, то читач дуже це відчуває. Часопис знає про цей дружний наклін свого читача і старається використати це. Добрий часопис, добре письмо користаючи з довіря читачів може богато добра вчинити для них через підсування їм доброї здорової науки та вказівок. За це зла книжка чи часопис, що їх завданнєм є підкопувати св. віру, котолицьку Церкву та христіянську мораль використовує довіре читача в погубний для него спосіб. — Щоби чимскорше дійти до наміченої цілі уживають такі злі письма підхлібства. Вони розбуджують гордість у читача, покликуються на його самостійність, на його розум, очитаність і його досвід. »Наука віри, наука Церкви, христіянська моральність, то річи застарілі, то для звичайних простих людий — каже таке письмо. В нинішних часах може кождий жити по свойому власному переконанню без проводу віри і Церкви«. Читач то читає, йому припадає це до вподоби, воно схлібляє його злим склонностям тай каже до себе: Таж я не такий як перший ліпший, я бував у світі, я не одно бачив, не одно чув і не одно вже читав. Маю свій розум, свій досвід, я також не потребую ніякого проводу, я могу жити вже самостійно без Церкви і священиків. — »В справах релігійних — каже инше таке письмо — не потрібно ніякого проводу ні авторитету ані ніякої власти. До пізнавання правд віри не потрібно ні Церкви ні священиків. Кождий має взяти до рук св. Письмо і самостійно без нічиєї науки і наставлення може вичитувати правди віри так як сам це розуміє. Таке схліблювання читача через вказування на його самостійність та його розум счиняє поправді погубні наслідки.

Як богато в наших часах серед нашого народу далося схлібити злим письмам. Як богато серед наших вірних знайшлося таких, що в релігійних справах уважаються самостійними, відкидають повагу св. католицької Церкви і єї духовенства, та погорджують єї проводом на дорозі до вічного життя. Злі письма використовують людські наклони і пристрасти тому так богато находять своїх читачів і легко зводять їх на бездоріжжа. Один письменник каже, що навіть французький король Людвик XIV в днях свойого найбільшого блеску не чув стільки безнастанних підхлібств, які можна знайти в нинішних злих і неморальних письмах і які можна купити собі за гроші. — До злих книжок і письм їх читачів, та погубних наслідків читання можна сміло віднести слова св. Письма: „Людїе мои, блажащїи васъ льстятъ вы, и стезѝ ногъ вашихъ возмущаютъ. (Іс. 3. 12). Народе мій, ті що звуть тебе щасливим туманять тебе та розкопують дорогу ходи твоєї“.

Четвертий спосіб безвірних писем в ширенню ложної науки, та взагалі причина такого поширювання, то промовчування всього того, що красне, знесле і благородне в християнсько-католицькій вірі, в св. католицькій Церкві та єї науці.

Як великі та зneслі правди християнськс-католицької віри, яка згода між ними а почуваннями людського серця та розуму. Як велика та широка діяльність католицької Церкви для добра всього людства через довгі віки, скільки пожертвовання і геройських подвигів, скільки найкращих взорів посвяти та чесноти на єї найкращих синах, скільки заходів і подвигів для науки просвіти та культури взагалі. Та все те безвірні та ворожі католицькій Церкві письма промовчують, а безнастанно видвигають, та самовільно збільшують все те що колинебудь могла спричинити людська уломність. Таке вороже письмо голосить виключно свою блудну вауку, що противиться правді, св. вірі, св. Церкві і заповідає великі знищення в религійно-моральнім життю вірних. „Нѣсть въ оустѣхъ ихъ истины, сердце ихъ суетно; гробъ отверстъ гортань ихъ, языки своими льщахѹ. (Пс. 5. 10). Нема правди на їх устах, серце їх то пропасть, гортань то роззявлений гріб, а язик їх ошукує“. Ті слова псальмопівця можна сміло віднести до безвірних книжок та всяких инших таких писем.

Є одна комаха, що шукаючи для себе добичі засідаєся недалеко муравлища на муравлів. Витягає вона і наїжує свої вусики, відтак виділяє з себе острий їдкий плин і вабить ним муравлів. Не передчуває нічого злого і зближується нещасна мурашка до цього плину, упиваєся ним та падає вкоротці мов спаралізована. Тоді комаха що засілася безпечно коле мурашку в голову, висисає з неї кров та відкидає від себе. Відтак чекає доки не зблизиться другий муравель, третий і много инших. Такою підступною комахою є зла безвірна, протицерковна преса, а тими нерозумними й необережними муравлями то єї читачі. Як цей муравель трійливим плином комахи, так нещасний читач упиваєся погубною, безбожною наукою злої книжки чи часопису. Його розум притемнюється, його воля слабне, його релігійні чувства притуплюються, так що смертоносного жала, яке завдають йому злі письма він вже не чує, він вже без опору дає собі виссати свій розум, свою волю, своє серце, свою віру, він стаєся духовим трупом.

Зважмо браття і сестри, чи не ширяться між нами, між нашим народом такі безвірні письма неморальні, чи не літають такі комахи з їдким, трійливим соком, що ширять духовну заразу і смерть між нашим народом. Зважмо чи ми не є тими муравлями, що даємо зваблюватися трійливим соком злого письма. „Братіе блюдитеся, да никтоже васъ будетъ прельщаѧ філософією и тщетною лестію, по преданію человѣческому, по стіхіамъ міра, а не по Хртѣ“. (Кол. 2, 8). Уважайте, браття, щоб хто не обманув вас фільософією і марним підступом по переказу людському, по первотинам світа, а не по Христу“. Так кличе до нас і таку пересторогу дає нам великий Апостол св. Павло.

Тому не може бути ніякого сумніву що за поміччю злих книжок та часописів шириться дуже скоро зло. Та застановімся ще яке то зло ширить зла книжка та злий часопис. Які саме шкоди заподівають між нашими вірними злі письма, які наслідки спричиняють вони для читачів, серед нашого віруючого народа. — В однім музею можна оглянути ось який образ: На невеличкій лодці при морськім березі спочиває якийсь молодець. На його груди лежить св. Евангелія. Лодка його привязана сильною линвою до великої скали при дереві, на якій красується велике хрестне дерево. До лодки вступають якісь три незнані постати.

Один з тих людців стає усильно виґравати на якімсь інструменті і своєю музикою усипляє спочиваючого молодця. Другий забирає з його грудий св. Евангелію, а третий розтинає линву, що нею привязана лодка до скали. Що станеся з цею лодкою кождий сам догадаєся. Ті три непевні людці скоро повискакують із лодки, а вона з нещасним успленим молодцем відірвана від скали попливе на широке бурливе море, де скоро під навалом великих филь затопиться враз з молодцем та спічне в морській безодні.

Щож означає цей дивний образ?

Молодець на лодці, то католицький український нарід, що вірить в Христову науку, його св. Евангелію, що є вірним ісповідником його св. католицької Церкви, та наче сильною линвою привязаний до Петрової скали. Ті три людці то вороги нашого віруючого народу, що змагають один з них відобрати йому його прадідну віру в Христа Спасителя та Його св. Евангелію, другий що змагає відтяти його від Петрової скали ц. є від св. католицької Церкви і пустити його на бистрі филі безвірства, ложновірства і всякого сектанства на неминучу погибіль, а цей музика що усипляє молодця, то наша безвірна протицерковна преса, що своїми письмами неначе усипляє наш нарід, щоби зменшити його чуйвість та обережність перед грозячим злом, великим нещастєм його душі, перед утратою спасення.

Приглянься докладнійше тим ворогам нашого народа і тій небезпеці, що йому грозить.

В останних часах нещастя і зневіри нашого народа піднесли голови і давні старі вороги св. віри, це є всі ті, що поборюють св. віру в Бога і змагають стерти імя Боже з лиця землі. В повоєнних часах вони подвоюють свою погубну роботу, та спричиняють зіпсуття та деморалізацію серед вірних навіть по селах. До тої злорадної роботи запрягають вони навіть многих вірних по селах, що то вернули з далекого світа зіпсуті і захитані у вірі ізза своєї гордости чи нерозуму змагають ширити деморалізацію, захитати у вірних св. віру Бога і Христа Спасителя. Докладають вони рук до руїни і упадку народа. Бо як нема Бога то нема Його Церкви, нема і ближнього, нема ні моральности ні закона, ні справедливости ні милосердя. Хто не зрозуміє цього, що без всього того неможливий ніякий

лад на світі, ні в державі ні в громаді ані навіть в родині. Нарід без віри і релігії не всилі ніяк удержатися.

Бо страшна то справа, страшне то змагання відобрати людям Господа Бога. Колись у Франції в часах переворстів змагалися скинути Господа Бога. Товпа лютовала в страшний спосіб, день і ніч працював топір ката, від людської крови аж земля розмоклася, так що смертельний знаряд з місця на місце переносили, бо на звогченій землі від крови вивертався. Якийсь чоловік заложив гарбарню і виправляв людські скіри як звірячі, які злоба людська сотками йому доставляла. — Це наслідок детронізації Бога. Або хто з нас не чував а може і бачив, що діялося недавно між народом, де проголосили віру в Бога як забобон, де старалися відобрати віру у народа? Яка там була страшна руїна!

Найновіщі вороги нашого народа, то ті, що голосять так устно як і письмами нові науки серед вірних і стараються відірвати їх від Петрової скали, від св. одиноко правдивої католицької Церкви, та перетягнути до ріжних нових сект та пустити на блудні бездоріжжа. Всі ті ріжнородні секти хоч взаїмно собі противорічать згідно научають, що Христос Господь не оснував на землі свого видимого царства ц. є. св. католицької Церкви, що не установив видимої голови св. Петра і Його наслідників Епископів римських, що не віддав своїй св. Церкві всю свою науку в цілі продовжування, зберігання і дальшого ширення, що не віддав єї всі вислужені ласки до розділювання між вірних для спасення душ. Многі з тих сект научають, що Христос Господь не установив ні Епископів ні священиків, і не передав їм ніякої власти, а всі християни є духовними наче священиками. Тому то кождий християнин без проводу св. католицької Церкви може самостійно жити і не потребує заховувати ні виданих приписів католицькою Церквою ні придержуватися того ладу і порядку, який як знаємо установив сам Христос Господь в католицькій Церкві. По науці сектантів кождий християнин самостійно може себе в св. Письмі обучати і другого наставляти.

Як бачимо з цего короткого представлення ці нові ложні учителі хотять св. католицьку Церков усунути а на єї місце завести якісь инші церкви, що булоби нічим иншим а великим безладдєм і погубою людських душ.

З великою настирливістю змагають вони поширювати свою науку між нашими вірними. В тій ціли розкидають між нарід ріжні письма особливо видавані за чужі гроші з Америки. Погубна це робота то ширення таких писем. Вірний доси наш нарід хотять відтяти від живущого жерела правди св. католицької Церкви і розбити його на ріжнородні релиґійні секти на його власну погубу. Тому всі ті нові учителі і їх письма то ложні пророки перед якими сам Христос Господь перестерігає словами: „Внемлите же ѿ лживихъ пророкъ. Стережіться лжепророків, що приходять до вас в овечій одежі, а в середині суть вони вовки хижі.“ (Мат. 7, 15). Є длятого тяжким обовязком кождого христіянина католика оминати таких обманливих пророків так як є обовязком нашим оминати всяку нагоду до гріха. „Молю же вы братіє, блюдитесѧ ѿ творѧщихъ распри и раздоры, кромѣ оучeніѧ, ємѹже вы наѹчисте сѧ, и оѹклонитисѧ ѿ нихъ (Рим. 16, 17), Благаю вас браття, остерегайтесь тих, що роблять незгоду і роздори проти науки, якої ви навчилися і уникайте їх«. — так кличе до нас св. Апостол Павло. Не менше стережімся перед злими письмами таких нових учителів, бо каже св. Письмо: „Касаѧйсѧ смолѣ очернытсѧ і приобщаѧйсѧ гордомѹ товен мѹ бѹдетъ. Хто дотикаєся смоли очерниться, а хто пристає з гордим, таким станеться (Прем. І. Сир. 13, 1). Та передовсім стараймося ще більше, полюбити нашу св. католицьку Церков. Це наша одинока Мати, яка сповняє своє спасенне діло в заступстві самого Христа Бога. На своє лоно принимає вона в любві всі народи і веде їх до небесної вітчини. Хто з нас не знає скільки старань, скільки трудів і подвигів через довгі століття звершила св. католицька Церква для добра для спасення людий? Де є на світі така добра мати якаби так вірно, з таким пожертвованнєм, з такою любвою докладала стільки старань для своїх дітий, як це чинить наша Матір св. католицька Церква.

Дорогі епархіяни!

Чи можемо ми забути на цю нашу любячу матір, чи можемо ми приглядатися спокійно і байдужно несправедливим ворожим напастям на неї. Чи можемо ми принимати і читати такі письма, що ворожо виступають проти неї? Хто з нас мігби байдужно дивитися як що над нашою рідною матірю знущалибся, шарпали за волосся, кидали

до землі і волочили, над нею знущалися і на ню плювали. Чи булаби правдива любов в серці такої дитини, яка гляділаби на те всьо байдужно і її не старалася оборонити. Тому оказуймо їй нашу любов, стережім єї перед ворогами, ложними пророками і їх погубними письмами. Вправді нетільки ті пророки і секти але ніяка инша сила на світі не зможе св. католицької Церкви привести до упадку, бо в ній жіє сам Христос і буде жити до „скончанія вѣка“, однак поодинокі вірні, як що далибися звести злим підшептам могуть пострадати спасення власної душі. Тому стережіться ложних пророків і їх писем.

Побожні браття і сестри! Зближається великий піст, час покути і розважування Христових страстей та обнови нашого душевного життя. Нашими очима душевними будемо оглядати страдаючого Христа, нашим серцем будемо відчувати Його болі незрівнані. А в тих страсних розважаннях не забуваймо на це, що богато з тих терпінь переніс Христос і за гріхи та людські блуди наших часів. Не забудьмо на це, що подібну невдячність, напасти, терпіння, яких дізнав Христос від ворогів, дізнає в нинішних часах Його св. Церков католицька.

Подивімся на Христа, що стоїть перед Пилатом, а побіч него Варава. Народови предложено до вибору Ісуса, саму святість і злочинника Вараву. Через товпу народа перетискаються, книжники і фарисеї, підюджують нарід проти Христа, намовляють заявитися за Варавою. Підмовлений нарід на запитання кого вибирає собі, вибрав собі Вараву, а на Христа кликнув: да пропят будет. Подібна подія повтаряється і в нинішних часах. Бо як колись фарисеї і книжники, так днесь инші ложні учителі втискаються між нарід підюджують проти Христа та Його св. католицької Церкви і намовляють особливо своїми письмами до відступництва, до невірства та ріжних сект. І богато на жаль є таких, що місто Христа вибирають невірство, місто Його св. Церкви вибирають секту.

Перейдім так всі важнійші хвилі Христових мук і порівнаймо поступовання ворогів мучителів з поступованнєм нинішних ворогів Христа і Його св. Церкви.

Всюда та сама злоба, така сама ненависть, завзятість і ворогування.

Розпамятуймо-ж Христові страсти, покутуймо за гріхи

наші й нашого цілого народа, заносім горячі молитви до страдаючого Христа Господа, благаймо Його о милосердя для цілого нашого народа, просім о ласку просвічення ворогів св. католицької Церкви, та поворот всіх заблудших на Єї св. лоно.

Благодать Божа зі всіми Вами.

Дано в Перемишлі дня 6. лютого р. Б. 1926.

† ЙОСАФАТ
Епп.

Ч. 25/орд. Поручаєся Всеч. Духовенству в найближших неділях прочитати це послання вірним, з тим що тяжші місця належить евентуально близше пояснити.

З гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Ч. 481. Розпорядок на час великого посту.

Що до Вел. посту і всіх постів в біж. році аж до Вел. посту в 1927 р. рівнож що до пасхальної сповіди та задержаних гріхів обовязує розпорядок і повновласти дані в минувшім році згл. в 1924 р. (гл. Еп. Відом. Ч. І. з 1924 ст. 11—13).

Ч. 392. В справі предложення звітів з відбутих місій.

Всч. ОО. Деканам, які ще не предложили тут звітів з місій відбутих в 2-ох послідних роках, поручаємо, щоби це зділали найдальше до кінця марта ц. р. Згадані звіти належить виготовити по вказівкам поданим в тутешнім розпорядку з дня 23. грудня 1924. Ч. 5142 (Епарх. Відом. 1924. Додаток до ч. IV. ст. 78 і сл.).

Рівночасно з покликом на тутешний розпорядок Ч. 2536 з р. 1925 (Епарх. Відомости 1925. Ч. II. ст. 24, 25 і 26) обовязуємо всіх Всч. ОО. Деканів подбати про це, щоби у всіх парохіях, де ще не відбулася ювилейна місія в честь св. Йосафата, таяж відбулася цего року.

Імена Душпастирів, якіби опиралися цему розпорядкові, належить завчасу подати до відома Еп. Ординаріяту.

Ч. 393. Молитва за наш нарід.

Як попередними роками, так і на будуче поручаємо Всч. ОО. Душпастирям кождої неділі долучувати службу »на всяке прошення« о благословення для нашого народу. Рівнож належить заохочувати вірних, щоби у тім самім намірі як найгорячійше молилися і принимали св. Тайни.

Ч. 394. Речинець іспитів з доґматики, моральної і церковного права в р. 1926.

Іспити з доґматики, моральної і церковного права відбудуться цего року в днях 14 мая і 6 жовтня.

До іспиту з доґматики приступають священики висвячені в р. 1925, до іспиту з моральної священики висвячені в р. 1924, а до іспиту з церковного права священики висвячені в р. 1923.

В тих самих речинцях є обовязані приступити до іспитів зі згаданих предметів ті священики, що були до цего покликані в попередних роках, а ще доси їх не зложили.

Цим послідним поручаємо, щоби до кінця марта ц. р. письменно оправдалися, для яких причин до згаданих іспитів не приступили.

Ч. 389. В справі звільнення від іспитів конкурсових.

Подаєся до відома Всч. Духовенства, що прохань о звільнення від іспиту конкурсового не узгляднюєся в часі, коли парохії виставлені на конкурс.

Ч. 390. В справі прохань о парохії.

Подаєся до відома Всч. Духовенства, що до прохань о парохії належить долучити свідоцтво конкурсове зглядно звільнення від іспиту конкурсового або відпис тихже потверджений через Уряд деканальний.

Ч. 395. Речинець іспитів конкурсових о душпастирські бенефіції в р. 1926.

Іспити конкурсові о душпастирські бенефіції відбудуться цего року в днях 11 і 12 мая і 19 і 20 жовтня.

До іспиту конкурсового належить зголоситися на пів місяця перед речинцем іспиту.

Священики, що перший раз здають іспит, обовязані зазначити в поданю чи і коли зложили іспит з догматики, моральної і церковного права, а перед самим іспитом предложити письменно вироблені проповіди згл. егзорти.

Ч. 477. В справі позбування церковного майна.

При проханнях о дозвіл на продаж або заміну ерекціонального чи церковного поля, належить заподавати обєм так поля, що є предметом продажи або заміни, як і всеї дотації парохії при наведеню всіх родів управи після теперішного стану.

Ч. 5794/25. Береженнє памятників церковної штуки.

В наслідок обіжника львівського воєвідського Уряду з д. 25. XI. 1925, Ч. L. AD. 22912 ex 1925. в справі береження движимих і недвижимих памятників церковної штуки, яким видано відповідні поручення Староствам в згаданому напрямі, — взиває Епп. Ординаріят всіх Отців деканів і парохів, щоби з як найбільшим стараннєм зберігали всі в їх деканатах зглядно парохіях находячіся движимі і недвижимі памятники церковної штуки, щоби нікому непокликаному не дозваляли їх оглядати або світлити, та щоби не важилися їх комунебудь дарувати чи продавати.

Уповновласнені до наукових дослідів над такими предметами будуть тільки особи з наукових сфер, що легітимуються відповідними документами виставленими через компетентну власть.

Ч. 1182/с/25. В справі уділювання вінчань державній поліції.

Команда поліції державної краківського Воєвідства надіслала під ч. 16878/25, 20 падолиста 1925, слідуюче:

»Духовні всіх віроісповідань не маючи до тепер від своїх влад виразних вказівок, що до уділювання вінчання функціонарам поліції державної за виказаннєм письменного позволення їх властий, часто уділяють вінчання з поминенєм повищої формальности, що є в суперечности зі службовими приписами, що обовязують поліцію.

В звязи з повищим прошу уклінно о виданнє розпорядження всім підляглим парохам на обсягу тутешного Воєвідства, щоби на будуче уділювано функціонарам поліції вінчання лише за виказанєм письменного поучення їх властий на заключеннє подружа або також формальної посвідки, що желаючий вступити в подружу звязь, служив в поліції державній не менше як два роки, який то протяг часу звільняє від отримання спеціяльного позволення«.

Ч. 1187/с/25. В справі позволень на вінчання військових осіб.

Епископська Курія польських Війск, письмом з дати Варшава 28/IX 1925 Ч. 9156/25 на підставі приказу Відд. V. Шт. Ґен. М. С. Військових Ч. 35569/V О. 25. закомунікувала ту відпис взірця позволення на заключеннє подружжа, яким мають виказати ся військові перед заключенням подружжа.

Позволеннє на заключеннє подружжа.

Панові ....

ступень, імя і назвиско

....

полк, заклад або уряд

позваляю на заключеннє подружжа з п. ....

імя і назвиско

.... дня ....

Важне на протязі 6 місяців від дати доручення.

Урядова печать. Підпис:

УВАГА: Се позволеннє належить предложити перед вінчаннєм духовному, що має уділити вінчання.

Ч. 528. — Конкурс на опорожнені парохії.

З речинцем до 15. мая 1926 виставляються на конкурс слідуючі опорожнені нарохії:

Деканат *Балигородський*: 1. Горянка, 1. Рябе.

„ *Бірчанський*: 1. Грозьова.

Деканат *Буківський*: 1. Пулави. 2. Новосілці Ґнєвош.
„ *Горлицький* : 1. Виссова, 2. Долини, 3. Ліщини, 4. Мацина велика, 5. Новиця, 6. Рихвальд, 7. Смерековець.
„ *Грибівський*: 1. Брунари.
„ *Динівський*: 1. Кінське.
„ *Дуклянський*: 1. Воля цеклинська, 2. Гирова, 3. Мисцова, 4. Радоцина, 5. Розстайне.
„ *Жукотинський*: 1. Галівка.
„ *Короснянський*: 1. Чорноріки.
„ *Лежайський*: 1. Тарнавка.
„ *Ліський*: 1. Манастирець, 2. Тернава гірна.
„ *Лупківський*: 1. Явірник, 2. Воля мігова.
„ *Лютовиський*: 1. Береги гірні, 2. Хміль.
„ *Мединицький*: 1. Горуцко.
„ *Медицький*: 1. Барич.
„ *Мушинський*: 1. Матієва, 2 Милик, 3. Ростока вел., 4. Явірки.
„ *Перемиський*: 1. Вірко.
„ *Підбужський*: 1. Свидник.
„ *Порохницький*: 1. Крамарівка.
„ *Равський*: 1. Белзець, 2. Камінка нова, 3. Руда лісна, 4. Потелич.
„ *Радимнянський*: 1. Радимно.
„ *Риманівський*: 1. Синява, 2. Яблониця поль., 3. Ясель.
„ *Рудецький*: 1. Михалевичі, 2. Коропуж.
„ *Самбірський*: 1. Черхава.
„ *Сінявський*: 1. Майдан, 2. Манастир.
„ *Сокальський*: 1. Розджалів.
„ *Старосамбірський*: 1. Лінина мала.
„ *Старосільський*: 1. Букова.
„ *Сяніцький*: 1. Трепча.
„ *Тіснянський*: 1. Криве ад Тісна, 2. Терка, 3. Яблінки, 4. Яворець.
„ *Турчанський*: 1. Лосинець.
„ *Устрицький*: 1. Лобозів.
„ *Чесанівський*: 1. Крупець, 2. Плазів, 3. Лівча.
„ *Яворівський*: 1. Порудно, 2. Наконечне.
„ *Ярославський*: 1. Вязівниця.

Прошення внесені не по формі і не заосмотрені потрібними залучниками, а особливо без свідоцтва з конкур-

сового іспиту як і ті, котрі би вплинули по дни 15. мая 1926 будуть уважані яко безпредметові.

Примічаєся, що всі Всч. ОО. що одержать презенту на таку парохію, яка крім матерної церкви має ще одну або більше дочерних, будуть обовязані в кождім часі, на жадання перемиського Еписк. Ординаріяту згодитися на евентуальне відлучення дочерних церков разом з ґрунтами.

При тім Еписк. Ординаріят повідомляє всіх Отців, наміряючих внести подання о приняття в спис на висше згадані парохії, що доходи з парохіяльних нафтових теренів, які вже істнують, зглядно які в будучности будуть в висше вичислених парохіях, Еписк. Ординаріят застерігає отсим на цілі епархіяльні.

Перед інституцією на отриману парохію, кождий з Всеч. Отців підпише відповідну декларацію.

Ч. 397. Такси від затвердження контрактів.

По причині, що через позволення на продаж ерекціонального поля, затвердження контрактів купна-продажи і злучену з цим переписку канцелярійні видатки значно збільшилися, а на їх покриття нема фондів, установляється від затвердження контракту канцелярійну таксу у висоті 1% від ціни купна-продажи. Цю квоту належить в будучности присилати рівночасно з проханням о затвердження контракту, а ці Всеч. Отці, які вже ту предложили контракти, але ще не одержали рішення, зволять додатково відповідну квоту переказати почтою до канцелярії Еписк. Консисторії.

Ч. 391. В справі розсилання дотації.

Подаєся до відома Всч. Духовенства, що місячну дотацію для Духовенства дістає Еп. Консисторія від 1. падолиста 1925 неправильно з причин від неї незалежних.

Ч. 396. Належитість за Шематизм і Епарх. Відомости на р. 1926.

З кінцем лютого ц. р. висилаеся більший „Шематизм“ на рік 1926. Належитість за нього 8 зл. і за Еп. Відомости 4 зл.

стягнеся ратами з місячної дотації в трох місяцях парохам, завідателям і експозитам. Повисшу квоту позваляєся побрати з церковної скарбони.

ХРОНІКА.

Іменовання:

Ч. 72/26 о. Дуркот Володимир, парох в Лішні ім. Ординар. Комісарем для шкіл в Дрогобичі.

Канонічну інституцію одержали:

Ч. 5228. о. Давидович Михайло — Поріче ґрунт. Ч. 5625. о. Ортинський Ілярій — Климківка. Ч. 5823. о. Типа Корнило — Мужиловичі. Ч. 44/26. о. Чайківський Теофіль — Яжів новий. Ч. 190/26. о. Козаневич Евген — Страшевичі. Ч. 214/26. о. Кріль Михайло — Чашин.

Завідательства одержали:

Ч. 4900. о. Гура Теодор — Курилівка. Ч. 5106. о. Федеркевич Гнат — Вязівниця. Ч. 5670. о. Др. Вергун Теодор — Розджалів. Ч. 5742. о. Крупський Зенон — Кінське. Ч. 5890. о. Щепанський Антін доїзд. — Наконечне. Ч. 6231. о. Ванкович Михайло — Камінка нова. Ч. 6345. о. Турянський Яків — Черхава. Ч. 190/26. о. Кушпіт Николай — Коропуж. Ч. 280/26. о. Криса Йосиф — Руда лісна. Ч. 316/26. о. Чайківський Омелян доїзд. — Яблінка. Ч. 148/26. о. Солтикевич Орест доїзд. — Яблониця руська.

Сотрудництва одержали:

Ч. 5596. о. Гузіль Михайло — Судова вишня. Ч. 232/26. о. Вань Лев — Яворів.

Померли:

о. Яремкевич Юліян, парох в Розджалові 21/11 1925.
о. Пержило Григорій, парох в Кінськім 23/11 1925.

о. Сологуб Василь, парох в Наконечнім 2/12 1925.
о. Добрянський Северин, парох в Манастирци 6/12 1925.
о. Сиротинський Віктор, парох в Камінці новій 6/12 1925.
о. Федорович Кароль, парох в Тустановичах 10/12 1925.
о. Татомир Іван, парох в Черхаві 23/12 1925.
о. Коростенський Северин, парох в Буковій 20/1 1926.
о. Осьміловський Николай, парох в Руді лісній 18/1 1926.

Душі їх поручаєся молитвам Всеч. Духовенства.

З гр. кат. Еписк. Консисторії.

Перемишль, дня 20. лютого 1926.

о. Николай Грицеляк
Канцлер.

о. Др. Григорій Лакота
Ґен. Вік.

II. ЧАСТЬ.

До Всеч. Отців Членів Тов-а „Епархіяльна Поміч“.

В минулому тижни розіслав Виділ ПЕП. на руки Всч. оо. деканів списи членів з зазначеннєм висоти залягаючих членських вкладок по кінець 1925., зглядно по день 31. січня с. р. Залеглости є значні; з кінцем 1925 р. виносили вони квоту 28.086'37 зол., а після стягнення в січни с. р. від членів священиків квоти 1965 зол., претенсії Виділу до членів виносять 26.121 зол. 37 гр.

Виділ звертаєся з прошеннєм о їх вирівнаннє; узглядняючи критичний час, пропонуємо плаченнє залеглих членських вкладок і вкладок за біжучий рік місячними ратами. Тому що у найбільшого числа членів довг виносить 24 зол., а на рік 1926 є платна членська вкладка в квоті 12 зол., то кождому членови буде можливо, складаючи що місяця по 3 зол. (у тих, що винні 12 зол., — по 2 зол.), вирівнати легко залеглість і заплатити членську вкладку за біжучий рік. Очевидно, що є пожадане, оскілько можливо, сплатити залеглости нараз або більшими ратами.

Виділ стверджує, що у членів єсть воля вирівнати залеглости, бо вже на його поклик в січни с. р. майже всі члени дали свою згоду на побраннє з їх пенсій по 4 зол.; є проте оправдана надія, що вони згодяться на плаченнє пропонованих Виділом місячних рат.

Ходилоби ще о стягненнє залеглостий від церков і церковних товариств, що є членами ПЕП., а з дуже малими виїмками, не платять членських вкладок. Всч. Отці парохи зволять подбати, щоби і церкви, коли не нараз, то хоч ратами платили свої зобовязання.

Неодна гарна гадка падала у формі внесень на засіданнях Виділу. Щож, перевести її в діло не було можливо через брак гроша. Члени не сповнили свого обовязку, який затягнули зглядом товариства, проте й діяльвість Виділу на могла розвинутись. Всеж таки праця II. секції, заходи V. секції і замітна в послідньому часі діяльність VI. секції (секція християнської преси) вказують, що мимо байдужности а навіть неприхильности якогось числа членів,

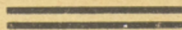
Виділ свій обовязок сповнив бодай в межах того, що було можливе.

Потреби нинішнього часу прямо фізично змушують нас до негайної самопомочи і стислої організації, а коли одно й друге намічене уставом ПЕП., то розвиток сього товариства, а тому й активна піддержка його лежить хиба в інтересі нашого епархіяльного духовенства.

Звертаємо увагу на проєкт, що виринув на одному з послідніх засідань Виділу про утвореннє запомогового фонду для членів ПЕП., про який мова низше. Є бажаннєм Виділу перевести його в діло сейчас; чи буде можна, залежить від членів. Колиби каса тов-а мала хочби лише четверту часть готівки, з якою залягають члени, запомоговий фонд ставби довершеним ділом до тижня.

На слідуюче засідання Виділу прийде під дискусію справа правної оборони інтересів духовенства; намічено також обдумати середники з метою відтягнення наших парохіян від впливів всяких чужих і ворожих нам звязків, а згуртовання їх в товаристві своїм, пляную́ся ще друге й третє. Почини є, добра воля і охота до праці у Виділу очевидна. Товариство »Епархіяльна Поміч« моглоби вже в найблизшій будуччині відіграти свою важну ролю! Але услівє: віра в свої сили і активна піддержка свого станового товариства!

На сім місци подаємо до відомости Всч. Отців членів звіт про стан книги членів ПЕП. Всіх членів єсть 1305, членів священиків 622, церков 638, церковних товариств 45. Зголосило виступленнє з тов-а членів 25 (Грибівський деканат), померло членів 95, поза Епархією (в Америці) перебуває 23 б. членів.

Зіставленне

скількости членів ПЕП і їх залеглостий з кінцем 1925 р.

П. ч.	ДЕКАНАТИ	Скількість членів				Залеглість	
		Священики	Церкви	Товариства	Разом	Зол.	гр.
1	Балигородський	1	—	—	1	24	—
2	Белзький	8	17	5	30	715	—
3	Бірчанський	10	11	—	21	491	—
4	Бориславський	13	24	1	38	707	—
5	Буківський	10	20	1	31	600	—
6	Варяжський	11	19	—	30	576	—
7	Великомостенський	11	12	2	25	552	—
8	Височанський	11	3	1	15	360	—
9	Горлицький	6	10	—	16	362	—
10	Грибівський	9	16	—	25	525	—
11	Динівський	2	2	—	4	96	—
12	Добромильський	14	31	1	46	1015	—
13	Дрогобицький	19	26	—	45	923	—
14	Дуклянський	10	3	—	13	296	—
15	Жовківський	13	2	2	17	384	—
16	Жукотинський	10	10	—	20	480	—
17	Комарнянський	16	17	—	33	792	—
18	Короснянський	2	2	—	4	96	—
19	Краковецький	14	6	—	20	456	—
20	Куликівський	16	—	—	16	384	—
21	Лежайський	6	4	—	10	210	—
22	Ліський	14	31	1	46	1077	22
23	Лупківський	10	1	—	11	264	—
24	Лучанський	7	1	—	8	186	—
25	Любачівський	14	18	—	32	275	50
26	Лютовиський	7	8	—	15	324	20
27	Мединицький	14	16	—	30	573	—
28	Медицький	10	3	2	15	324	—
29	Мостиський	10	3	—	13	288	—
30	Мушинський	11	25	—	36	864	—
31	Немирівський	13	12	1	26	576	—
32	Нижанківський	10	—	—	10	240	—
	До переносу	332	353	17	702	15.035	92

П. ч.	ДЕКАНАТИ	Скількість членів				Залеглість	
		Священики	Церкви	Товариства	Разом	Зол.	гр.
	З переносу	332	353	17	702	15.035	92
33	Перемиський	28	12	6	46	846	—
34	Підбужський	13	10	—	23	523	—
35	Порохницький	7	11	—	18	432	—
36	Равський	16	24	1	41	960	—
37	Радимнянський	16	4	1	21	396	—
38	Риманівський	13	18	—	31	738	—
39	Рудецький	12	22	—	34	792	—
40	Самбірський	17	1	—	18	401	—
41	Сінявський	9	10	1	20	480	—
42	Сокальський	14	31	—	45	1080	—
43	Старосамбірський	11	2	—	13	282	—
44	Старосільський	14	3	2	19	432	—
45	Судово-Вишенський	14	21	1	36	837	—
46	Сяніцький	14	18	2	34	760	—
47	Тіснянський	6	15	—	21	504	—
48	Турчанський	16	18	—	34	636	—
49	Угнівський	15	19	1	35	790	—
50	Устрицький	14	2	—	16	391	—
51	Чесанівський	12	24	5	41	432	—
52	Яворівський	14	5	—	19	456	—
53	Ярославський	15	15	8	38	882	45
	Разом . .	622	638	45	1305	28.086	37

Від Виділу тов-а „Епархіяльна Поміч“.

Перемишль, в січни 1926.

Звідомлення V. секції П. Е. П.

Справа спроваджування вина для всіх трех Епархій була получена з ріжними перепонами і вимагала много заходів. Треба було проте полишити на якийсь час иньші важні справи. Доперва на послідних засіданнях виділу секції обговорено на першім місци, в який спосіб можна би нести поміч тим священикам, членам Товариства, котрі знайдуться в тяжкім матеріяльнім положеню в наслідок довшої недуги, або иньших випадків. Порішено утворити під зарядом секції спеціяльний запомоговий фонд, з якого можна би давати позички, зворотні або беззворотні запомоги. Розвій сего фонду залежить виключно від зрозуміння загалу духовенства, що в самопомочи лежить наша сила. Побіч спеціяльних жертв важним жерелом істнования, а відтак побільшення сего запомогового фонду буде прихильність для него духовенства, а також правильне плачення вкладок до Товариства. Тому просимо Впр. Отців Деканів і всіх прихильників Товариства загріти кондеканальне духовенство до солідарного вступлення в члени разом з церквами і брацтвами. Яка сила моглаби бути у нас, а як на жаль нужденно представляєся вона там, де розходиться о поміч для нас самих. Кілько тоді незрозумілої байдужности і безпідставного упередження! Нехай братня любов і свідомість, що даємо собі, злучить нас в тяжкій добі в одну родину. Чиж не пояснюємо часто другим, яке значення мають слова: єдність і солідарність? Погляньмо, як організуються инші стани! Яка солідарність між учительством, як гарні висліди їх станової самопомочи. У них навіть санаторії, а у нас? Вправді будова санаторії для духовенства в одній купелевій місцевости є як раз актуальна. Здійснення її залежить від того, як прийме сю гарну думку загал духовенства.

Поки-що наміряємо зорганізувати вже в сім році на червень і липень в одній підгірській, здоровій місцевости літниско для священиків, які потребують лиш відпочинку, а не курації. На сю ціль маємо відступлений більший дім. Бажаючі користати з літниска нехай зголосяться найдальше до 15/5 на адресу V. секції.

В справі видавництва „Духовних Читань“.

Щоби протиділати душевній пошести, яка йде на наш нещасний, недолею виснажений нарід в формі сектярських писем, книжок та брошур, VI. Секція П. Е. П. в Перемишлі постаралася о видавання летючок для народу: »Духовні Читання«. На редактора згаданого письма упросила секція Всч. о. Михайла Дороцького, декана белзького, звісного зі своєї ревности, такту та солідности. Як можна було сподіватись, так і дійсно »Дух. Читання«, оброблені річево, солідно і приступно. Досі вийшло 14 чисел. Розіслано 13, 14-цяте друкуєся. На видання летючок ми вичерпали увесь пресовий фонд. Дальше сподіваємось оплачувати за присилані належитости по 6 сот. за штуку. Розуміємо, що летючки повинноб ся розкидати масово і безплатно, або коли вже є якась ціна, то побільшити обєм, замінити в перійодичне письмо, в формі давнійшого »Посланника«. Ми до цего і прямуємо, Всеч. Отці! На разі однак наші прямовання не даються перевести задля матеріяльних труднощів. На разі годі брати з головної каси П. Е. П., бо тамті фонди йдуть головно на утримання захисту для сиріт. Тому просимо дуже, щоби Всч. ОО. Декани були ласкаві занятись збираннєм належитостий за »Дух. Читання« і евентуальних підмог і се все пересилали на пресовий фонд П. Е. П. в Перемишлі.

Деякі Всеч. ОО. якось холодно і з великою резервою відносяться до »Дух. Читань«. Кажуть: »у мене сект нема«. Нині їх нема, завтра можуть бути. Впрочім в кождім селі ходять слухи про якусь »нову віру«. Нарід цікавиться, інформуєсь і часто дістає інформації таки від наших ворогів. Чи не ліпше, щоби ми їх випередили? Не зашкодить мати маленьку домашну аптичку. Доки вірні ще до Вас, Всеч. ОО. приходять інформуватись, дати їм перечитати з цеї аптички »Дух. Читання«. Давати інєкції, ще заки пошесть до Вас прийшла. Як пошесть таки прийце, то вже будемо мусіли дати щось більше, курацію в збільшенім обємі. Ми переконані, що з малих арсеналів повстають більші і великі. Ворога поборемо тим, чим він воює, його власним оружем. Коли він аж з Америки тим оружем про-

дерся до нас, тож ми все таки ліпше знаємо душу нашого народа як чужинці, ми в хаті своїй знайдемо проти нього арсенал.

Від Виділу VI. Секц. П. Е. П.

VIII. Місійна Секція, Тов. Еп. Поміч в Перемишлі за час від вересня 1924 по кінець 1925 р. дала зі свого рамени 7 місій. Іменно: в Боратині, дек. ярославського, Кривчі, дек. динівського, в Радимні, дек. радимнянського, Лопінці дек. балигородського, Яблінці, дек. турчанського, Якубовій волі, дек. дрогобицького і Бикові, дек. медицького. Так мало тому, що Всеч. ОО., яких Всеч. ОО. Декани подали як здібних до давання місій, з правила відмовляються, коли їх Секція попросить.

В виду цего, що з весною цего року оживе місійний рух і секція сподіваєсь многих замовлень, просимо горячо Всеч. ОО. Деканів, щоби були ласкаві подати нам виказ таких ОО. які охотно спішитимуть на місії, коли їх секція попросить. Жниво велике, сподіваємось, що Господь дасть, що вийдуть охочі і правдиві — робітники.

Від Виділу VIII. Секц. П. Е. П.

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в Перемишлі.
Друкарня гр. кат. Капітули в Перемишлі.